

Солдат Феміди, або Рівняння на Барулю!

Севастопольському правозахисникові, почесному юристові України, заступнику голови Севастопольського комітету із захисту прав людини Давиду Ошеровичу Барулі виповнилося 102 роки. Він – легенда юриспруденції. Його заслуги у формуванні правової свідомості громадян і вихованні їх у дусі дотримання закону наша історія, сподіваюся, прийме й оцінить по заслугах. Поза сумнівом і те, що в пам'яті людській залишиться його вірність професійному обов'язку, безкорисливість і бажання виконувати свою роботу чесно та якісно.

42

Як кажуть його колеги, Давид Ошерович не просто юрист, він – носій правової культури. У Севастополі він заснував школу учнів-правознавців.

За часів його роботи у громадській приймальні міської газети «Слава Севастополя» на адресу Барулі надходила безліч подяк за те, що він давав надію, допомагав розплутати будь-яку справу і направити її в потрібне русло. Він не шукав дорогих клієнтів, допомагав усім, найчастіше тим, хто через нестачу грошей не міг протистояти незаконню. Консультував безкоштовно, відповідав на запитання по телефону, ділився правовими знаннями в спеціальних рубриках на сторінках газети. І робив це із задоволенням, з любов'ю до людей, з легкістю, вирішуючи дуже важкі і важливі питання.

– Давиде Ошеровичу, а якби до вас сьогодні звернулися по допомогу, дали б консультацію? – запитала я співрозмовника.

– Ображаєте, я безперервно працюю: як і раніше, консультую, зі мною радяться колеги.

З'ясувалося, нині він працює з непростю справою. Давид Ошерович допомагає своїй клієнтці повернути її квартиру, якою заволоділи шахраї і для наживи заклали в банк під кредит.

Ось як оцінює роботу Д. О. Барулі Інна Олексіївна Ламанова, в минулому – співробітниця севастопольського Морського гідрофізичного інституту.

– Я – фізик за освітою. Для мене Баруля – втілення благородства і розуму, він людина справи і світла особистість. Як тільки дізнався про мою біду, відразу взявся за роботу. Не залишав мене без уваги, дзвонив. Уточнював деталі цієї історії і постійно надихав: «Потрібно триматися, здаватися не можна!» Я нескінченно вдячна йому. Тепер у мене є девіз: «Рівняння на Барулю». Як фізик я пропоную запровадити нову одиницю виміру людської стійкості, мужності і благородства душі. Як є один ампер, один вольт, так потрібно ввести ще «один баруля».

Давид Ошерович був ініціатором створення Севастопольського комітету захисту прав людини. Комітет мав надавати юридичну допомогу насамперед незахищеним верствам населення.

Голова севастопольського комітету з прав людини Г. І. Наумов ділиться враженнями про становлення цієї організації в місті:

– Я згадую 90-ті роки, коли вперше побачив Барулю. У місті, як і в країні в цілому, різко зросла кількість незаможних людей, обмежувалися права ветеранів. Тоді, на перший погляд, Д. О. Баруля здався мені слабким, все-таки – 80 років, – згадує Геннадій Іванович. – Але, коли я познайомився з ним ближче, зрозумів, що насправді це неймовірно сильна людина. Він має особливий дар працювати з людьми. Тихо, скромно, але з великим знанням справи веде свою професійну діяльність.

Якщо зібрати воедино всі звернення до адвоката Барулі, то кількість, напевно, перевищить мільйон. Були поразки і були перемоги.

Один з його клієнтів, котрий побажав залишитися невідомим, натхненно розповів історію, як вони з Давидом Ошеровичем програли суд.

– Ми билися з прокурором – це було щось надзвичайне, – згадує мій співрозмовник. – Прокурор, природно, зробив усе, щоб показати, хто є хто. В результаті маніпуляцій із законом перемогли ті, кому все можна. Нас розбомбили.

Але чули б ви промову Давида Ошеровича, я досі пам'ятаю його слова: «Прокурор – ганьба! Ми так брудно ніколи не грали».

У цих фразах – весь Баруля, адвокат за покликанням.

Він – учасник бойових дій, пройшов дорогами війни від Ковеля до Берліна. В нього багато заслужених нагород: орден Вітчизняної війни 2-го ступеня, медаль «За звільнення Варшави», «За взяття Берліна». Держава Ізраїль відзначила його вклад у перемогу медаллю «65 років перемог над нацизмом». Він – лауреат загально-міського форуму «Громадське визнання».

Останнім часом його, як і багатьох людей, не може не турбувати безпека рідної країни.

Будь-які зовнішньо- і внутрішньополітичні питання, що стосуються країни й суспільства в цілому, на думку Давида Ошеровича, необхідно вирішувати з допомогою дипломатії.

– Шлях переговорів непростий і тернистий, – упевнений наш співрозмовник. – Але тільки він веде врешті-решт до мирного рішення. Лише в дипломатії невичерпний ресурс можливостей. Важливо розуміти, що компроміс – це не той випадок, коли хтось виграє, це випадок, коли обидві сторони готові програти, зберігаючи добрі стосунки на довго-довгі літа.

Давид Ошерович задоволений своїм життям. У нього двоє дітей, троє онуків і вісім правнуків.

Якось син Мишко запитав у батька, чи може він назвати найголовніше досягнення у своєму житті.

– У мене немає ворогів, – радісно повідомив Давид Ошерович.

– Як тобі вдалося уникнути цієї долі?

– Я всіх пережив.

Життя завдовжки в 102 роки має безліч подій і випробувань. Не все Давидові Ошеровичу давалося легко, та й сам він ніколи не шукав для себе поблажок. Щойно пішов на пенсію, знову став шукати застосування своїм знанням. Прочитав у газеті оголошення: «Соковому заводу потрібен тверезий юрист» і відгукнувся на цю вакансію. У 73 роки працював провідником. Супроводжував із Севастополя у Владивосток вагон із шампанським.

Але незабаром йому знову захотілося захищати людей і він повернувся до своєї професійної діяльності, завдяки якій живе довго і цікаво.

